

senterede han Hjørring amt med Frederikshavn som opstillingskreds.

Det var naturligt, at hans deltagelse i tingets arbejde bar præg af hans kulturelle virksomhed. Som folketingsmand for et område, hvor fiskerierhvervet er stærkt dominerende, blev det derudover en naturlig ting, at Chr. Christiansen gik ind i den del af arbejdet, der vedrørte fiskerierhvervet.

Enhver, som kender arbejdet i dette hus, ved imidlertid, at en erhvervsinteresse ikke er klaret gennem ordførerskaber og deltagelse i udvalgsarbejde. Hundreder af sager må ofte formidles gennem forhandlinger med administrationen.

Det var derfor en sagkyndig politiker, der gik i gang med at organisere fiskeriministeriet som et selvstændigt ministerium, da Chr. Christiansen blev fiskeriminister i 1947, og det følte naturligt, at han efter 3 års fravær genindtrådte i 1953.

Da Chr. Christiansen blev syg, var mange af os klar over, at han gennem den eksempløse energi, han havde præsteret, havde udtømt sine energikilder. Selvfølgelig opgiver ingen håbet, når der blot er en smule at fæstne det til, men der var altså ikke flere kræfter.

Som pioner på en række områder har Chr. Christiansen sikret sig et varigt minde, og her i folketinget vil vi huske ham som den myreflittige medarbejder, der altid udstrålede en energi, som hverken lod sig kue af vanskeligheder eller skuffelser, og det er dette minde, vi vil bevare og ære.“ (F. sp. 2599).

Den 5. juli 1963 døde forhenværende minister *Jørgen Jørgensen* (Ullerup), hvem formanden i tingets første møde i det nye folketingsår mindedes i følgende ord:

„Jørgen Jørgensens indsats i det offentlige liv rakte fra en aktiv deltagelse i det politiske organisationsarbejde — over en omfattende kommunal virksomhed — til hans gerning i landstinget, folketinget og regeringen; og de men-